

*

Viitorul, după ce se supune planurilor noastre, o ia pe unde cedează materialul.

*

Stăm cu gândurile noastre puțin dimineața, înainte să ne dăm jos din pat, și noaptea, după ce am adormim.

*

Ne e bine când ne prefacem, rău ne e când nu mai putem să ne prefacem la loc.

*

Să schimbi în bine viața unui om înseamnă să îi iei un drum fals și să îi dai un alt drum fals, cu multe împliniri.

*

Am distruge milioane de vieți numai să scăpăm de senzația că setea celorlalți este și setea celorlalți.

*

Suntem ironici cu lucrurile pe care le-am comandat pentru noi și au ajuns la alții.

*

Adevărul este ca un coșmar, după ce te trezești din el, îți dai seama că te-ai speriat ca prostul.

*

Multe gânduri se plimbă prin noi ca niște zei abulici, abrutizați de grija zilei de mâine.

*

Când localizăm sursa paraziților și viermilor de pe Terra, mereu ne uităm în ochii celuilalt.

*

Să trădezi idealul tinereții prin burtă, să ai remușcări de grăsime, invidii de rid și celulită. Să strângi a țipăt mut pungile de sub ochi.

*

Grație divină: momentul când facem pe înțelegătorii și zicem să închidem ochii, deși îi aveam închiși.

*

Când nu ne urâm și nu ne înjurăm, găsim calmul necesar să ne plângem de milă.

*

O persoană se formează din bucăți bine definite, care nu se potrivesc între ele.

*

Ne lăudăm cu ce avem, dacă nu avem, mai rău, ne declarăm înțelepți.

*

Dacă legile statului ar fi un motor de locomotivă, locomotiva nu s-ar mișca un metru.

*

Când spunem că omul este ca furnica, gândul ne fuge la cât de greu este să scapi de furnici.

*

Trecem pe unde am mai fost, ne întoarcem pe unde nu mai suntem.

*

Relațiile umane sunt niște fundături pline de posibilități infinite.

*

Ne dorim să ajungem cu bine acolo unde nu ne-a invitat nimeni.

*

Mergem pe sârma celorlalți cu maximă prudență, să nu care cumva să ne împiedicăm și să cădem de pe sârma noastră.

*

Nu credem când ni se zice și nici când facem, credem când ni se întâmplă.

*

Viața este un clișeu suficient de personalizat cât să ne dea lacrimile la momentul potrivit.

*

Dacă vrei să-ți întărești memoria, smulge cât mai multe promisiuni. Dacă vrei să ți-o senilizezi, promite cât mai multe lucruri.

*

Șlefuiim bârna din ochii noștri cu cea mai fină unealtă, mintea. Încercăm să o tăiem cu cel mai prost fierăstrău, inima.

*

Clădim din amânări ceea ce ar fi trebuit să facem din prudență.

*

Avem păreri ferme, până ne lovește neașteptatul. În urma impactului, păstrăm fermitatea și ne schimbăm părerile.

*

Nu ne plictisim niciodată să ne spunem povestea. Că e om sau animal de companie, nu sărim un detaliu.

*

Când mizezi tot ce nu ai pe tot ce nu există, cum să nu te bucuri de câștig?

*

Dacă am renunța la prefăcătorie, ne-am simți singuri și neînțeleși.

*

Ceea ce pentru copii reprezintă mama și tata, în realitate sunt doi străini care au zis să încerce și ei taina patului conjugal.

*

Ce nu ne place să gândim despre noi, ne împinge la acțiune.

*

Avem o relație ambivalentă cu propriul interes, când îl tragem noi de mânecă, când ne trage el.

*

Să-ți ieși din pepeni pe unde face vânzătorul dop.

*

Orice lucru nou pe care ți-l iei, îl ponosești în primul rând cu propria personalitate.

*

Din dorința de a ne păstra prospețimea feței, rămânem mască de câte ori ni se oferă ocazia.

*

Întrebăm mereu cine e tipa, tipul, mai niciodată cine suntem noi.

*

Gurile rele caută să sărute și ele pe cineva.

*

O speranță care nu ți se împlinește poți să o treci la idei constipate.

*

Putem să definim planeta ca fiind o groapă de gunoi prielnică vieții.

*

De descurcat ne descurcăm cum putem, de încâlcit ne încâlcim bine.

*

Încercăm să facem impresie cu orice ne luăm, chiar și cu locul de veci.

*

Pentru că trebuie să dăm ceva din noi, unele lucruri ni se par imposibile.

*

Avem multe căi pe care o putem apuca, și una singură care ne înhață.

*

Ne temem să nu ni se întâmple ce sperăm să i se întâmple
celuilalt.

*

Iubirea îți ia oxigenul și îți dă astm.

*

Începutul dialecticii: pe partea pe care stăm mult timp,
amorțim.

*

Parcurgem orice demers care e necesar, pentru a ajunge
acolo unde nu ne-am propus.

*

Facem cât rău putem. În urma efortului, unii ne consideră
buni, alții răi.

*

Din realitate decupăm partea care ne interesează. Așa am
ajuns să trăim într-o lume plină de bancnote.

*

Fără legi, dreptatea ar fi vie, chiar periculoasă.

*

Când un om îți spune să-l iei așa cum e, nici el nu știe ce zice,
nici tu nu știi cum să-l iei. Și totuși, luat ca atare, lucrurile se
rezolvă.

*

Valoarea omului politic constă în cât de bine știe să explice ce
nici el nu pricepe.

*

Istoria se dezbracă de haine la nesfârșit.

*

Unde nu reușim să ne păcălim singuri, ne lăsăm amăgiți de cuvinte.

*

Anticipăm fiecare mișcare imediat după ce se întâmplă.

*

O viață plină de minciuni poate să țină oricând locul unei vieți împlinite.

*

Suntem picături de apă care împreună alcătuim setea.

*

Nu știm nici ce facem, nici ce ni se întâmplă. Drept urmare, încercăm pe cât posibil să nu ni se întâmple ce facem.

*

De trecut, trecem peste orice. Când ne oprim să dăm o mână de ajutor e o minune.

*

„Toate la timpul lor” poate să însemne și anapoda.

*

Cu cât aștepți mai mult, cu atât îți vine mintea la cap, cu cât îți vine mintea la cap, cu atât aștepți mai puțin, cu cât aștepți mai puțin, cu atât ai minte puțină, cu cât ai minte puțină, cu atât aștepți mai mult.

*

Suntem cutia de rezonanță a strigătului de ajutor pe care nu-l aude nimeni.

*

Singurul regret pe care îl are omul politic este că nu a reușit să-și ducă la capăt nerealizările începute.

*

Zburdălnicia inimii știe cum să-și ascundă potcoavele de plumb.

*

Pentru că nu există lucruri simple, viața le complică și mai mult.

*

Admirăm în celălalt ce nu putem noi. Aplaudăm frenetic performanța neputinței noastre.

*

Nu vrem să ne pierdem mințile, dar nici nu ținem să le găsim.

*

Câtă deghizare în fața oglinzii, pentru a fi apreciați pentru cum suntem noi cu adevărat!

*

Singura performanță reală este aceea de a ne închipui că este ceva de capul nostru.

*

Viața este ca o zi de shopping, îți iei ce n-ai nevoie și pleci fericit.

*

Nu știm să îmbobocim, nu știm să înflorim, nu știm să ne ofilim. De aici și credința noastră în remedii.

*

Un eșec este o poartă prin care treci pe bucăți.

*

Ne pierdem curiozitatea despre viață imediat ce aflăm că importante sunt: munca, dragostea de muncă, satisfacția muncii etc.

*

Abstractul absoarbe ce nu digeră realitatea.

*

Căutăm motive, nu adevărul.

*

Un lucru simplu, care nu se complică în timp, este un lucru banal, cu mult potențial creativ.

*

Depunem tot efortul să ne agățăm de latura realistă a imposibilului.

*

Cine spune că dragostea nu există este la fel de naiv ca cel care spune că dragostea există.

*

Prezentul nu se poate impune în fața realității, cel mult are un cuvânt de spus ca trecut.

*

Când ce vrei nu ți se împlinește, ori nu depui suficient efort, ori vrei ce nu trebuie. În ambele cazuri ești urmărit de ghinion.

*

De ce să ne iertăm pentru diverse rele pe care le-am făcut, când putem să ne iertăm numărând faptele rele pe care ni le-au făcut alții? A doua variantă lasă loc și câtorva polițe de plătit.

*

Dacă am umbla doar cu două măsuri, ne-am considera dobitoci.

*

Adevăr există cât vrem, temei nu există.

*

Elasticitatea ființei umane nu constă în cât de mult se îndoie, ci de câte ori poate fi frântă.

*

Avem suficientă putere de judecată cât să iertăm la întâmplare.

*

Să cazi sămânță și să renaști un copac în minus.

*

Dacă îl contrazici, adevărul vine pe picioarele tale și pleacă pe picioarele altuia.

*

Misoginii și feministe le împart cu plăcere același așternut. Însă, când dimineața bate în fereastră, să nu se vadă.